

вали, и за напредъ можатъ да са случаватъ; също тъй както-то и въ други-те царства, гдѣ-то баримъ въ наши-те времена обыкновенно постъпватъ съ умрѣли-те по съ голѣмо-то бардине и обгледване, нежели у насъ, гдѣ-то вжрзаме единъ часъ по скоро - да ги заровиме. Заради това челоуѣколюбіе-то и здравыа развмъ изыскватъ какес-то и ный възъ да чакаме да ни са сба-ви общенародно за подскны-те несчастны случай въ наше-то отечество, да прѣемимъ мѣрки срещу тѣа злоупотребленіа, като сме навчени сега отъ чужды-те примѣры и испытваніа.

Но пыта са сега: какви непремѣнно мѣрки, съ какви спосеки може да са распознае истинно-то умирање, отъ мнима-та смертъ, и въ какво случаване, и подиръ какви преимдѣственно власти требва да са бардиме отъ мнима-та смертъ? Да са заемимъ по перво съ предложенни-те вопреси за мнима-та смертъ, а послѣ да преминемъ и въ сами-те примѣры противъ това най страшно-то отъ кѣдствіа-та (зло пащане).

